

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.587/2021/7.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. február 23. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2021. augusztus 12. napján kihirdetett 19.B.174/2021/2. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

A vádlott bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetteként értékelt cselekményét bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette kísérletének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] *minősíti*.

magánfél neve magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, a vádlott illeték megfizetésére kötelezését mellőzi.

A vádlott 2.158.272,- (kettőmillió-százötvennyolcezer-kettőszázhetvenkettő) forint elsőfokon felmerült bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 16.800,- (tizenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntetének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés], bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és 2 rendbeli társtettesként elkövetett rongálás vétsége [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

[3] Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2020. április 20. napjától 2021. augusztus 12. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[5] Kötelezte a vádlottat, hogy a jogerős ítélet közlésétől számított tizenöt napon belül fizessen meg magánfél neve magánfél részére 71.000,- forintot, valamint 1.500,- forint illetéket az államnak, míg a magánfél neve². és magánfél neve³ magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

[6] Kötelezte a vádlottat 1.109.136,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[7] Az elsőfokú ítélettel szemben a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

[8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.186/2021/12. szám alatt indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 590. § (5) bekezdés a) – d) pontja és (7) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálatát a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja és a Be. 606. § (3) bekezdése figyelembevételével.

[9] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében tévesen tüntette fel a bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetteként [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] értékelt cselekményt, az ugyanis helyesen a vádlott beismerő nyilatkozatával

elfogadott vádirati tényállás és a vád szerinti minősítés, valamint az elsőfokú ítélet tényállása és indokolása szerint is bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete.

[11] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlott magánfél neve³ sértett sérelmére elkövetett cselekményét bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette kísérleteként [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] minősítse, az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

[12] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartva osztotta a fellebbviteli főügyészség eltérő minősítésre vonatkozó indítványát.

[13] Utalt arra, hogy a büntetés kiszabása során nagy nyomatékkaal bír, hogy a vádlott a fogvatartása alatt átgondolta, átértékelte az addigi életét és a vádbeli cselekményeket, mely elvezetett a beismerő vallomásig.

[14] Szabadlábra helyezését követően munkát vállalt, vele szemben azóta újabb eljárás nem indult. A bűncselekmény során nem ő volt a kezdeményező. Egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, további enyhítő körülmény az időmúlás. Mindezek figyelembevételével indítványozta a büntetés enyhítését.

[15] Az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, míg a fellebbviteli főügyészség indítványát osztotta.

[16] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ott írt korlátok között bírálta felül.

[17] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[18] vádlott neve vádlott az előkészítő ülésen valamennyi bűncselekményben a bűnösségét a váddal egyezően beismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, így az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően járt el amikor az ügyben ítéletet hozott [Be. 504. § (6) bekezdés].

[19] Törvényesen járt el akkor is a Be. 562. § (2) bekezdése alapján, amikor az ítéletben a bizonyítékok részletes értékelését mellőzte.

[20] A megállapított tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is döntően törvényes volt.

[21] Észlelte az ítéltábla – osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját –, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része a magánfél neve³ sérelmére elkövetett cselekmény

minősítését illetően ellentétes az ítélet ide vonatkozó tényállásával ([12] – [14] bekezdés) és jogi indokolásával ([27] – [31] bekezdés).

[22] Az irányadó tényállásra figyelemmel megállapítható, hogy a cselekmény helyesen bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 10. § (1) bekezdése szerinti kísérlete. Ezért az ítéltábla a vádlott e bűncselekményét ekként minősítette.

[23] E körben az elsőfokú ítélet [27] bekezdés első mondata annyiban szorul helyesbítésre, hogy a vádlottat a *tényállásban* rögzített cselekvősegei miatt mondta ki bűnösnek az elsőfokú bíróság az ott írt minősítésű bűncselekményekben.

[24] A törvényszék a vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket teljeskörűen feltárta.

[25] A vádlott által elkövetett bűncselekmények büntetési tételkerete – a halmazati szabályokra figyelemmel – két évtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés, a középérték hét év, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt.

[26] Az ügyész a vádiratban bűnösség beismerése esetére három év szabadságvesztés és három év közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

[27] Az enyhítő körülmények túlsúlyára, valamint arra figyelemmel, hogy a büntetlen előéletű vádlott a cselekményeit döntően társa ráhatására követte el, helyesen járt el az elsőfokú bíróság amikor a középértéktől a vádlott javára jelentősen eltérve, az ügyészi indítvánnyal egyező tartamú szabadságvesztést szabott ki.

[28] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a három év szabadságvesztés arányos, annak lényeges enyhítése nem indokolt.

[29] Helyesen a szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélt vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama is arányos.

[30] Az ügyben az ügyészség vádlott neve vádlottat társtettesként elkövetett bűncselekményekkel is vádolta, a bíróság – többek között – társtettesként elkövetett rongálás vétségében állapította meg a bűnösségét.

[31] E bűncselekményekkel összefüggésben polgári jogi igények előterjesztésére is sor került.

[32] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a magánfél neve². és magánfél neve³ magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését a Be. 560. § (1) bekezdés j) pontja alapján egyéb törvényes útra utasította.

[33] Tévedett azonban amikor magánfél neve magánfél vonatkozásában vádlott neve vádlottat kötelezte a 71.000,- forint kártérítés megfizetésére.

[34] Tekintettel arra, hogy a társtettesek egyetemlegesen felelnek a bűncselekménnyel közösen okozott kár megtérítésért, így e polgári jogi igény tekintetében is az egyéb törvényes útra utasítás indokolt, hiszen a magánfél érdeke is az, hogy a két elkövetővel szemben egy eljárásban érvényesíthesse követelését.

[35] Ezért az ítéltábla magánfél neve magánfél polgári jogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra utasította a Be. 560. § (1) bekezdés m) pontja alapján, mivel a vádlott társa elleni eljárás még folyamatban van.

[36] Ebből következően a vádlott illetékfizetési kötelezettségét is mellőzte, megjegyezve, hogy az illetékről szóló törvény száma helyesen: 1990. évi XCIII. törvény.

[37] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűnügyi költség tekintetében akként rendelkezett, hogy a vádlott és a társa által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költséget megfizette, és ezen összeg, valamint vádlott neve vádlott védelmével felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte őt.

[38] Ilyenkor – törvényi rendelkezés hiányában – az ítéltábla álláspontja az, hogy az előkészítő ülésen bűnösséget beismerő vallomást tévő vádlottat a teljes bűnügyi költség megfizetésére kell kötelezni, majd a vádlott társával szemben lefolytatott eljárás jogerős befejezése után egyszerűsített felülvizsgálat keretében kell a bűnügyi költség tekintetében rendelkezni arról, hogy a bűnügyi költséget jelen vádlott és annak társa milyen összegben köteles egyetemlegesen viselni.

[39] Erre figyelemmel az ítéltábla vádlott neve vádlottat 2.158.272,- forint elsőfokon felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

[40] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a védelmi fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[41] A fellebbezése eljárással a vádlott védelmével 16.800,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdés és Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

[42] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2022. február 23.

Dr. Benedek Tibor sk.
sk.

Sefta Márta dr. sk.

Dr. Cserhádi Ágota

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.174/2021/2. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2022. február 23.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke